

ЕДИНЪ ДРѢГИМъ: вѣстиннъ тѣа человѣкъ є оубѣйца, защо то, ѵ да се избави ѿ морѣ то, Бѣїе то правосудїе не гдѣ става да є живъ.

5 Но той ѿтреє змѣя та въ ѕгњьатъ, ѵ никое зло не пострада.

6 И сини се надежаха защищие да ѿтвѣчѣ, ѵли ще да падне мѣртвъ на землю та: ѵ като чакаха много време, ѵ видѣха че мъ не става никое зло, променіха си мысль та, ѵ говореха защо є ѕин Егъ.

7 И ѕкола ѕнова мѣсто, бѣха селѧ на начальниката на ѕтроватъ, който се именуваше Поплій, той ны прѣа, ѵ трий днї любезни ны гощава.

8 И слѹчише да лежи ѿтѣцъ Попліевъ, защо то бѣше боленъ ѿ треска ѵ ѿрдцоболъ: при когото влѣзе Пантелей, ѵ като се помоли Егъ ѵ трии си рѣже та на него, исцѣлѣ го.

9 Това като видѣ, ѵ дрѣги те който имаха болести въ ѕный ѕтровъ, дохѫдаха (при него) ѵ исцѣлѧвахасе.

10 Който ѵ съ многи честии ны почтѣха, ѵ когато си похѫдахме, тѣриха ни сїчко щото ни бѣше потрѣбно.

11 И по три мѣсяца посла ѿвѣзохмесе ѿ тамъ съ єдинъ Алеѣандрийски корабъ който бѣше зимувалъ въ ѕтроватъ, ѵ имаше знакъ дїоскѣры.

12 И като стигнахме въ

Суракъсы, преседѣхме тамъ три днї.

13 И ѿ тамъ като зажи-
кохме (Сїекліа), дойдохме
въ Ригіа, ѵ сїедѣ єдинъ днѣ
понѣже подвиха ѹженъ вѣтъ,
во вторыата днѣ стигнахме
въ Потіолы.

14 Гдѣто намерихме братія, ѵ оумолиха ны да преседѣхме тамъ сѣдми днї: ѵ така ѿ тамъ ѿидохме въ Римъ.

15 И ѿ тамъ братія та,
като чѣха за насъ, излѣзоха
да ны посрѣџиатъ дори до
Апіевиата тѣръ ѵ три тѣ
корчѣмници. Който (братія)
като видѣ Пантелей, возблагодарилъ Егъ, ѵ прѣа дерзновеніе.

16 И когато дойдохме въ
Римъ, сѹтнико предаде вѣр-
заны те на виебода та: ѵ на
Паула даде дозволеніе да живѣе ѿсбѣнно, съ вѣннатъ който
го вѣрдеше.

17 И по три днї посла
свѧти Пантелей пѣрви те ѿ
'Іаденте, ѵ като се собраха,
говореше имъ: мѣжїе братіе,
азъ не сториихъ иицио противно
на вр҃хъ народа, нито на
вр҃хъ ѿтѣчески те ѿбѣчай,
и предадоха ме вѣрзанъ ѿ
'Іерасалима въ рѣце та на
Римлане те.

18 Който като ме испытѣха,
искаха да ме пѣстятъ, защо то
не намериха ни єдна вина
достойна за смртъ въ мене.

19 По понѣже 'Іаденъ те го-